

δημοκρατία

Έργα και ημέρες του ΚΚΕ (Δεκεμβριανά 1944 και άλλα...)

2 -12-24 γράφει ο Χρήστος Μπολώσης

Οι «ήρωες» μαχητές του ΕΛΑΣ τοποθετούν μπροστά στα οδοφράγματα παιδάκια ώστε να αποτρέψουν τις εθνικές δυνάμεις από το να πυροβολήσουν

Στις 3 Δεκεμβρίου του 1944 αρχίζουν τα Δεκεμβριανά. Ο όρος, είναι μία εξωραϊσμένη απόδοση της κομμουνιστικής εγκληματικής ανταρσίας για την βίαιη αρπαγή της εξουσίας, λίγο μετά την αποχώρηση των γερμανοϊταλικών στρατευμάτων κατοχής.

Τα γεγονότα είναι λίγο-πολύ γνωστά. Οι κομμουνιστές προσήλθαν σε ένα απαγορευμένο από την αστυνομία συλλαλητήριο, οπλισμένοι ακόμη και με ελαφρούς όλμους μικρού διαμετρήματος. Η πρόθεσή τους ήταν φανερή. Ήταν αποφασισμένοι να συγκρουσθούν με το Κράτος. Και το έκαναν.

Οι κομμουνιστές έκτοτε, προσπαθούν να υποστηρίξουν ότι η αστυνομία άρχισε πρώτη τους πυροβολισμούς. Λες, και αν είναι έτσι, αυτό τους απαλλάσσει από το έγκλημα. Ε, δεν πας διάβολε σε «ειρηνικό» συλλαλητήριο με πολυβόλα...

Σήμερα λοιπόν και εις μνήμην των νεκρών της θηριωδίας των σταλινικών καθαρμάτων, θα θυμηθούμε μερικά γεγονότα, που δεν σηκώνουν καμία δικαιολογία, ενώ απεικονίζουν θαυμάσια τον προδοτικό ρόλο του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ.

Ας ανατρέξουμε στο έργο της Διευθύνσεως Ιστορίας Στρατού (- ΔΙΣ) του ΓΕΣ με τίτλο: «Αρχεία Εθνικής Αντίστασης». Θα σταθούμε μόνο στον Ε' τόμο:

α. Στην σελίδα 167 βρίσκουμε το Σύμφωνο Πετριτσιού της «12 Ιούλη 1943», σύμφωνα με το οποίο ο σ. Γιάννης Ιωαννίδης και ο σ. Δουσάν Δασκάλωφ, συμφώνησαν μεταξύ των άλλων την εγκαθίδρυση στα Βαλκάνια, «Ένωσης

Σοβιετικών Δημοκρατιών», που θα περιλαμβάνει την Ελλάδα, την Μακεδονία (!) και την Σερβία, ενώ δίδεται στην Βουλγαρία έξοδος στο Αιγαίο (από πού άραγε;)

β. Στην σελίδα 203, θα διαβάσει ο έκπληκτος αναγνώστης, τι συνυπέγραψαν ο σ. Καπετάν Κίτσος με τον Γερμανό Ταγματάρχη Έριχ Φένσκε, στο Σύμφωνο του Λειβαδίου την 1η Σεπτεμβρίου του 1944. Πρώτο και καλύτερο, ότι ο ΕΛΑΣ «αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να μην εμποδίση την υποχώρησιν του Γερμανικού Στρατού, μπαίνοντας σε κάθε εκκενούμενο τμήμα, μετά και την υποχώρησιν και του τελευταίου Γερμανού στρατιώτου». Και, κάπως έτσι ο ΕΛΑΣ απελευθέρωσε την Ελλάδα...

γ. Μία σελίδα μετά, στην 204, υπάρχει το «Σύμφωνο του Μελισσοχωρίου» που υπέγραψαν στις 20 Σεπτεμβρίου του 1944, οι Βούλγαροι Φιλίπποβιτς και Γιού- νωφ και ο «Έλληνας» Στασινόπουλος. Στο σύμφωνο αυτό, μεταξύ των άλλων ωραίων, αποφασίστηκε όπως «το ΕΑΜ, το ΚΚΕ και ο ΕΛΑΣ, αναλαμβάνουν να σχηματίσουν μίαν διεθνή Μακεδονίαν, μετά το τέλος του πολέμου».

Και μη μας πουν ότι όλα αυτά είναι ψέματα και χαλκευμένα, διότι θα τους κολλήσουμε στα μούτρα την απάντηση του ΚΚΕ στην ΔΙΣ, όταν του ζήτησε και τα δικά του αρχεία για να τα συμπεριλάβει στην έκδοση. Τότε θα γελάσει ακόμη και η μούμια του Λένιν.

Και ερχόμαστε στην υπ' αριθμ. 1010/11-3-65 εγκύκλιο, του τότε Πρωθυπουργού και υπουργού ΕΘΝΙΚΗΣ Παιδείας και Θρησκευμάτων Γεωργίου Παπανδρέου, ο οποίος με αφορμή την προσπάθεια διεισδύσεως της κομμουνιστικής «Νεολαίας Λαμπράκη» στα σχολεία, χαρακτηρίζει τον κομμουνισμό ως «Εχθρόν του Έθνους και της Δημοκρατίας».

Στην μεγάλη εγκυκλοπαίδεια Μπριτάνικα και στην έκδοση του 1968 διαβάζουμε ότι: «...Στην πραγματικότητα, αυτοί (δηλαδή το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ) πολεμούσαν κυρίως εναντίον των μη κομμουνιστικών αντάρτικων ομάδων, όπως αυτή του Σ/χου Δημητρίου Ψαρρού, ο οποίος δολοφονήθηκε από τον ΕΛΑΣ, ή τον πιο σημαντικό ΕΔΕΣ, του οποίου ηγείτο ο Σ/χης Ναπολέον Ζέρβας. Στις 18 Ιανουαρίου 1945, μιλώντας στην Βουλή των Κοινοτήτων, ο Τσώρτσιλ είπε ότι οι αρχηγοί του ΕΛΑΣ «απλώς έπαιρναν τα όπλα μας, ξάπλωναν και περίμεναν τη στιγμή να αρπάξουν την εξουσία στην πρωτεύουσα».

Και τελειώνουμε με ένα ντοκουμέντο που το αφιερώνουμε στην ΝΔ και τον Σαμαρά. Είναι το υπ' αριθμ. 204 ΦΕΚ τεύχος 1ο, με το οποίο καταργείται, στα **επίσημα** έγγραφα (τονίζεται στα «επίσημα έγγραφα» και όχι στη καθημερινότητά μας) ο όρος «Συμμοριτοπόλεμος» και καθιερώνεται ο όρος «Εμφύλιος», καθώς επίσης και αποδίδονται ως λευκές περισσότερες (!) στην κοινωνία, διάφοροι σφαγείς μεγάλου Βεληνεκούς, όπως ο καπετάν Γιώτης (Φλωράκης) και ο Μάρκος Βαφειάδης (ο «γελοίος» κατά τον Λεωνίδα Κύρκο) τον οποίο και ασπάστηκε, ως μη όφειλε, ο Στρατηγός Τσακαλώτος...

Το ωραίο είναι, ότι το εν λόγω ΦΕΚ, έχει υπογράψει ο τότε Πρόεδρος της Δημοκρατίας Χρ. Σαρτζετάκης και μετά ο ίδιος, γύριζε στις στρατιωτικές λέσχες και αλλού και έδινε διαλέξεις τεκμηριώνοντας την άποψη, ότι επρόκειτο περί συμμοριτοπολέμου και όχι περί εμφυλίου. Τι να πει κανείς! Άβυσσος η ψυχή του ανθρώπου. Νάναι καλά εκεί που βρίσκεται ο αδέκαστος δικαστής.

Σαν σήμερα, συμπληρώνονται 80 χρόνια από το αποτρόπαιο έγκλημα του ΚΚΕ για την βίαιη κατάληψη της εξουσίας. 80 χρόνια μετά, ο κίνδυνος είναι ακόμα

μεγαλύτερος. Οι οχτροί μπήκαν πλέον στην πόλη και ροκανίζουν τα θεμέλια του Ελληνισμού. Ροκανίζουν, οι διάφοροι απίθανοι, το τρίπτυχο πάνω στο οποίο ο Ελληνισμός στηρίχτηκε 3.000 χρόνια τώρα. Την Πατρίδα, την Θρησκεία και την Οικογένεια. Με οδηγό και έχοντας πάντα στην καρδιά μας το «παράδειγμα του Μακρυγιάννη» ας είναι για μας φωτεινό», δίνουμε και πάλι την υπόσχεση, που έδωσε ο υπερασπιστής του Μακρυγιάννη Συνταγματάρχης Γεώργιος Σαμουήλ ότι «δεν θα περάσουν».

Ας είναι ελαφρό το χώμα που σκεπάζει τους ήρωες του Μακρυγιάννη!

Υστερόγραφο

Συνεχίζοντας σας προσφέρουμε μία σειρά, ντοκουμέντων στα οποία φαίνεται ο «απελευθερωτικός αγώνας» που έκανε το ΚΚΕ, η στάση του στα Εθνικά Θέματα καθώς και η εκτίμηση που του είχε ο Γεώργιος Παπανδρέου. Τέλος ξαναθυμίζουμε το περίφημο ΦΕΚ το οποίο με υπογραφές Σαμαρά και Σαρτζετάκη δίνει συγχωροχάρτι στο ΚΚΕ

Σύμφωνον Κ.Κ.Ε. και Βουλγαρικού στρατού κατοχής

«Σήμερα την 20ήν Σεπτεμβρίου του 1944 εν Μελισσοχωρίω Μακεδονίας οι υπογεγραμμένοι αντιπρόσωποι του Κ.Κ.Ε., του Βουλγαρικού Στρατού, του Ε.Α.Α.Σ. και της Π.Ε.Ε.Α. συμφωνήσαμε και αποφασίσαμε τά κάτωθι, προς ένίσχυσιν του κοινού απελευθερωτικού μας αγώνος καθώς και διά τήν μελλοντικήν μας συνεργασίαν.

ΑΡΘΡΟΝ 1ον. Ἄμεσος ὑποστήριξις τοῦ Ε.Α.Α.Σ. μέ πολεμικόν ὄλικόν διά τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 2ον. Ὁ Βουλγαρικός Στρατός δέν θά ἐπιτεθῆ κατά τοῦ Ε.Α.Α.Σ. καί θά ὑποστηρίξῃ τὰς ἐπιχειρήσεις του καί ἐναντίον Κυβερνητικῶν Στρατευμάτων καί ἐναντίον Ἐθνικιστικῶν Σωμάτων.

ΑΡΘΡΟΝ 3ον. Κατά τήν Ἀγγλοαμερικανικήν ἀπόφασιν ἐν Ἑλλάδι ὁ Ε.Α.Α.Σ. ὑποχρεοῦται νά συμπεριλάβῃ εἰς τὰς τάξεις του Βουλγαρικά Στρατεύματα καί νά τά ὑποστηρίξῃ.

ΑΡΘΡΟΝ 4ον. Κατά τήν ἀπόφασιν θά ἐννοηθοῦν τά Βουλγαρικά Στρατεύματα καί ὁ Ε.Α.Α.Σ.

ΑΡΘΡΟΝ 5ον. Ὁ Ε.Α.Α.Σ. ὑποχρεοῦται ἐν περιπτώσει ὑποχωρήσεως νά ὑποστηρίξῃ τά Βουλγαρικά Στρατεύματα μέχρι τῶν συνόρων.

ΑΡΘΡΟΝ 6ον. Ὅλο τὸ Βουλγαρικό πολεμικό ὄλικό τὸ εὑρισκόμενον εἰς Μακεδονίαν καί Θράκην θά παραχωρηθῇ εἰς τόν Ε.Α.Α.Σ.

ΑΡΘΡΟΝ 7ον. Ὁ Ε.Α.Α.Σ. ἀναλαμβάνει τόν ἐφοδιασμόν τοῦ Βουλγαρικοῦ Στρατοῦ.

ΑΡΘΡΟΝ 8ον. Ὁ Ε.Α.Α.Σ. ἀναλαμβάνει τήν προστασίαν τῆς Βουλγαρικῆς μετονήτος καί τῆς περιουσίας αὐτῆς καί θά διευκολύνῃ ἐφ' ὅσον αὐτῇ θά ζητήσῃ τήν ἀναχώρησίν της εἰς τήν Βουλγαρίαν, συναποκομίζουσα καί τήν περιουσίαν της.

ΑΡΘΡΟΝ 9ον. Ἀπό κοινού ἀγῶν ἐναντίον ἐκείνων ποῦ ἐναντιοῦνται εἰς τόν Ε.Α.Α.Σ. καί τὸ Κ.Κ.Ε.

ΑΡΘΡΟΝ 10ον. Τὸ Ε.Α.Μ. τὸ Κ.Κ.Ε. καί ὁ Ε.Α.Α.Σ. ἀναλαμβάνουν νά σχηματίσουν μίαν Λιθνή Μακεδονίαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου.

ΑΡΘΡΟΝ 11ον. Κατάργησις συνόρων μεταξύ Βουλγαρίας - Ἑλλάδος καί Σερβίας.

ΑΡΘΡΟΝ 12ον. Οὐδέις Βούλγαρος θά συλληφθῇ ἐν Μακεδονία καί Θράκη ἀπό τόν Ε.Α.Α.Σ.»

Ἐν Μελισσοχωρίω τήν 20η-9-1944

Ἀπὸ τὸ Κ.Κ. Βουλγαρίας: Φίλιππος, Γραμματεὺς Βουλγαρικῆς Αἰσχῆς
Ἀπὸ τὸν Βουλγαρικόν Στρατόν: Γιούσοφ, Ὑπολοχαγός
Ἀπὸ τὸν Ε.Α.Α.Σ.: Αἰγερνός
Ἀπὸ τὴν Π.Ε.Ε.Α.: Στασιόπουλος

ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΠΕΤΡΙΤΣΙΟΥ

Συμφωνητικόν

Τὸ Κομμουνιστικόν Κόμμα τῆς Ἑλλάδος καί τὸ Κομμουνιστικόν Κόμμα τῆς Βουλγαρίας, ὕστερα ἀπὸ τὴ διάλυση τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνoῦς καί τις τελευταίες ὁδηγίες τῆς καί μετὴν ἐπιθυμία νὰ ἐργασθoῦν ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὴν ταχύτερη καί ἀποτελεσματικώτερη δρᾶσι τους μετὲ τελικὸ σκοπὸ τὴν ἐγκαθίδρυση στὴ Βαλκανικὴ Ἑνωσὴ Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν καί νὰ λύσoῦν μιὰ γιὰ πάντα τις διαφορῆς ἐνάμεσα στοὺς λαοὺς τῆς Βαλκανικῆς, ἀποφασίζoῦν μετὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τους πoῦ ὑπογράφoῦν τὸ σύμφωνο αὐτό:

α) Τοῦ Συντρόφου Γιάννη Ἰωαννίδη ἐκ μέρους τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ἑλλάδος καί

β) Τοῦ Συντρόφου Ντουσαν Δασκάλωφ ἐκ μέρους τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Βουλγαρίας τὰ ἑξῆς·

1) Τελικὸς σκοπὸς τῶν δύο Κομμάτων καθορίζεται ἢ ἐγκαθίδρυση στὴ Βαλκανικὴ Ἑνωσὴ Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν πoῦ θὰ περιλαμβάνη τὴν Ἑλλάδα, τὴν Μακεδονία, τὴ Βουλγαρία καί τὴ Σερβία.

2) Τὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα Ἑλλάδος καί Βουλγαρίας εἶναι ἐλεύθερα νὰ κανονίζoῦν τὴν τακτικὴ τῆς δράσης τους γιὰ νὰ ἐθάσoῦν στὸν τελικὸ σκοπὸ ὅπως αὐτὰ νομίζoῦν καλλίτερα.

3) Γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν συνόρων ἀπὸ βορρᾶ καί τὰ δύο Κόμματα θὰ ἐργασθoῦν ὥστε τὰ σύνορα τῆς Βουλγαρίας καί τῆς Σερβίας νὰ πιάνoῦν τὸ Δούναβη πρὸς τὸ τέλος τῆς Σοβιετικῆς Ἑπαιρείας ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Σερβίας.

4) Στὴ Βουλγαρία νὰ δοθῆ διέξοδος ἐδαφικὴ εἰς τὸ Αἰγαίον.

5) Ἡ Ἰσταμποῦλ καί τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων ν' ἀποτελέσoῦν ἀνεξάρτητο καί αὐτόνομο Δημοκρατία ὑπὸ τὸν ἐλεγχὸ τῆς Ε. Σ. Σ. Δ. Ρωσίας.

6) Ἡ Μακεδονία, ἢ Ἑλληνικὴ, Βουλγαρικὴ καί Σερβικὴ, δηλαδὴ ἡ χώρα πoῦ συμπεριλαμβάνεται μέσα εἰς τὸν ποταμὸ Νέστο καί τὸ ὄρος Ροδόπη πρὸς Ἀνατολάς, τὰ ὄρη Ρίλς, Οὐσνίκωφ, Σάρ (Σκάρδος) ἀπὸ βορρᾶ, τὴς Ἀλβανικῆς Ἀλπεις καί τὴν Πίνδο ἀπὸ Δυσμάς, τὸ ὄρος Ὀλυμπος καί τὸ Αἰγαίον εἰς τὸ Νότον, μετὲ τὴ νῆσον Θάσο, ν' ἀποτελέσoῦν ἀνεξάρτητη αὐτόνομη Σοβιετικὴ Δημοκρατία μετὰ στὴν Ἑνωσὴ Ε. Σ. Σ. Δ. τῆς Βαλκανικῆς.

Ἐπίσημη γλῶσσα θὰ εἶναι ἢ Ἑλληνικὴ καί ἢ Βουλγαρικὴ. Τὸ σύμφωνο αὐτὸ διατυπώθηκε Ἑλληνικὰ καί Βουλγαρικὰ.

ΠΕΤΡΙΤΣΙ 12 Ἰουλίου 1943

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Ἑλλάδος

ΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βουλγαρίας

ΝΤΟΥΣΑΝ ΔΑΣΚΑΛΩΦ

Στρατιωτικὸν Σύμφωνον Γερμανῶν - ΕΛΑΣ

«Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι 1) Καπετάν Κίτσος, Διοικητὴς 2ου Τάγματος 31ου Συντάγματος ΕΛΑΣ, ἐνεργῶντας ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ο.Μ.Μ. (Ὁμάδος Μεραρχιῶν Μακεδονίας) με ἐξουσιοδότησι τοῦ μεράρχου ΧΙ Μεραρχίας Λασιθίου καὶ 2) ταγματάρχης Ἐριχ Φένσκε διοικητῆς τῆς μονάδος 31756, ὡς ἐκπρόσωπος τῶν ἐνόπλων γερμανικῶν δυνάμεων τῆς στρατιᾶς Αἰγαίου, συνελθόντες σήμερα τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1944 στὸ χωριὸ Λειθάδι περιφερείας Θεσσαλονίκης συνεφωνήσαμεν τὰ παρακάτω:

1ον) Ὁ ΕΛΑΣ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἐμποδίῃ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ στὴν περιοχὴ τῆς Ο.Μ.Μ. μπαίνοντας σὲ κάθε ἐκκενούμενον τμήμα μετὰ τὴν ἀναχώρησιν καὶ τοῦ τελευταίου γερμανοῦ στρατιώτου.

2ον) Παράλληλα ἡ γερμανικὴ Α.Σ.Δ.Μ.Α. ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ταγμάτων ἀσφαλείας ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης τὴν ὅποιαν καὶ θὰ παραδώσῃ στὸν ἐφεδρικὸν ΕΛΑΣ καὶ στὴν πολιτικὴν ὄργανωσιν τοῦ Ε.Α.Μ σύμφωνα με λεπτομερειακὸ σχέδιον ποῦ τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη (Ο.Μ.Μ. - Ε.Α.Μ καὶ Γ.Α.Σ.Δ.Μ.Α.) θὰ καθορίσουν.

3ον) Ὁ ΕΛΑΣ ἐγγυᾶται γιὰ τὴ ζωὴ τῶν Γερμανῶν στρατιωτῶν ποῦ προσχώρησαν εἰς τὰς τάξεις του, φτάνει νὰ ὑποσχεθοῦν ὡς θὰ πολεμήσουν στὸ πλευρὸν του ἐναντίον σὲ οἰονδήποτε ἐχθρὸν τοῦ Λαϊκοῦ Στρατοῦ.

4ον) Ὁ ΕΛΑΣ δὲν φέρνει καμμιά εὐθύνη ἀνὰ ἀντιλαϊκὰς προδοτικὰς ομάδας ἐπιτεθοῦν κατὰ γερμανικῶν δυνάμεων.

5ον) Ἡ Γ.Α.Σ.Δ.Μ.Α. θὰ παραχωρήσῃ στὸν ΕΛΑΣ βαρὺ ὀπλισμὸ καὶ ἀνάλογο πολεμικὸ ὕλικὸ γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν παραπάνω ομάδων.

6ον) Ὁ ΕΛΑΣ με τοὺς δρῶντας αὐτοὺς καὶ με τὴν συνεργασίαν τῶν Βουλγαρικῶν καὶ Ἀλβανικῶν παρτιζάνικων τμημάτων ἀναλαμβάνει τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀντιλαϊκῶν παρτιζάνικων ομάδων.

Τὸ σύμφωνον αὐτὸ γράφηκε σὲ δύο, τὸ ἓνα στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσῃ καὶ τὸ παρέλαβε ὁ ταγματάρχης Ἐριχ Φένσκε, καὶ τὸ δεύτερον στὴν γερμανικὴν καὶ τὸ παρέλαβε ὁ καπετάν Κίτσος.

Λειθάδι 1 Σεπτεμβρίου 1944

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ο.Μ.Μ.
Καπετάν Κίτσος

Γιὰ τὴν Γ.Α.Σ.Δ.Μ.Α.
Ἐριχ Φένσκε»

Κείμενον τοῦ Μυστικοῦ Συμφώνου Ε.Α.Μ - Γερμανικοῦ Στρατηγείου Θεσσαλονίκης, τὸ πρωτότυπον τοῦ ὁποῦ κατετέθη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Μακεδονίας - Θράκης εἰς τὴν ἑλεπαστικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς Θεσσαλονίκην.

Τὸ πρωτότυπον τοῦ ἀνωτέρου ἐγγράφου ἐπετέθη εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκθεσιν πειστηρίων ἐν φωτοτυπίῃ, συνοδευόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου τῆς προσκλήσεως ἣν ἀπεστάλην ὁ Καπετάν Κίτσος πρὸς τὸν Γερμανὸν ἀξιωματικὸν διὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ συμφώνου.

Άριθ.Ε.Π. Ι

Πρός
τούς κ.κ. Δ/ντές τῶν σχολείων τῆς περιφερείας,
Δημοσίων καί Ἰδιωτικῶν
Κοινοποιοῦντες κατωτέρα, ὡς ἔχει τήν ὑπ' ἀριθ.Ε.Π.ΙΟΙΟ/ΙΙ-3-65 ἐγκύκλιον
τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου, παρακαλοῦμεν ὅπως εἰς εἰδικήν συνεδρίαν τῆς Συλλόγου Λά-
βῃ οὗτος γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς καί ἐν συνεχείᾳ ἐξετάσῃ ὁ τρόπος ἀντί-
δράσεως τοῦ σχολείου πρὸς ἐξουδετέρωσιν τυχόν ἀναπτυσσομένης δραστηριότητος
τῆς Νεολαίας Λαμπρῆ, χωρὶς, βεβαίως, νά ἐγερθῆ θόρυβος. Εἰς τήν κατά τό τέλος
ἐκείνου μηνός ὑποβαλλομένην ἡμῖν ἐκθεσιν πρὸς κομμουνιστικῆς κινήσεως ἐν τῇ
σχολείῳ, ὡς γίνεται εἰδική μνεία περί τῆς ἀνωτέρω ἀμειομένης τοιαύτης παρὰ τῆς
Νεολαίας Λαμπρῆ.

Επιθεωρητής
Προμαγαζίνης
Πρός τούς Γενικούς Ἐπιθεωρητάς τῆς Ἐκπαίδεσεως
Πανταχόθεν καταγγέλλεται, ὅτι ἡ κομμουνιστικῆ Νεολαία Λαμπρῆ κατα-
βάλλει μεγάλην προσπάθειαν προεταίριον μαθητῶν τῶν Γυμνασίων.

Βεβαίως, ἐφ' ὅσον διεπιστώθη ποσοστόν 12% ὁπαθῶν τῆς Ε.Δ.Α. κατά τῆς τελευ-
ταίας ἐκλογῆς, εὐνόητον εἶναι ὅτι ὡς ὑπάρχουν καί μαθηταί ἐμποτισμένοι ἀπό
τῆς οἰκογενείας τῶν μὲ ἀριστεράν ἰδεολογίαν. Καί αὐτούς βεβαίως, κατά πρῶτον
λόγον, ὡς ἡχοσημοποιῆ ἡ Κομμουνιστικῆ προπαγάνδα πρὸς προσηλατισμόν τῶν Νέ-
ων. Ἐποιοῦν διὰ τοῦτο καί πάλιν τήν προσοχὴν ὅλων τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασί-
ων καί τοῦ καθιστοῦ ὑπευθύνους διὰ πᾶσαν σχετικὴν δραστηριότητα τῆς Νεολαίας
Λαμπρῆ. Ὁ Κομμουνισμός εἶναι ἐχθρός καί τοῦ Ἔθνους καί τῆς Δημοκρατίας.

Καί τοῦτο πρέπει νά καταστῇ συνείδησις τῆς Νέας Γενεᾶς.
Ὁ Ἔθνικός φρονηματισμός, καθὼς καί ἡ ἠθικὴ καί πολιτικὴ ἀγωγή τῶν μαθη-
τῶν εἶναι ἡ πρώτη ἀποστολὴ τοῦ Διδασκάλου. Καί εἰς αὐτὴν ὀφείλου νά ἐπιδο-
θῶν. Τὰ ἰδικὰ μας ἰδανικά εἶναι τὰ ἰδανικά τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ
Ἐλευθερία (Ἐθνικὴ καί Πολιτικὴ) καί Δικαιοσύνη. Ἀγάπη καί Θυσία. Αὐτὰ εἶναι
τὰ ἰδεώδη μας καί μὲ αὐτὰ πρέπει νά ἐμπότισθῇ ἡ νέα Γενεά. Ἐλλάς καί Δημο-
κρατία. Ἀληθὴς Δημοκρατία.

Πᾶσα ἐκτροπὴ πρέπει νά κολάζεται ἀδοτηρότατα. Καί ἂν συμβῆ νά ὑπάρξουν
διδασκαλοί, ὄχι ἀνήκοντες, ἀλλὰ καί ἄλλως συμπροσόντες, ἢ ἀνεχόμενοι τήν κομμου-
νιστικὴν προπαγάνδαν ὅν ἔχουν θέσιν εἰς τήν Ἐκπαίδευσιν.

Ὅσοι πιστεύουν εἰς τὰ ἰδεώδη τῶν, νά ὑπερασκίζου. Καί τήν ὑπερασκίσιν
τῶν ἰδανικῶν μας καί τήν ἐμπνευσιν τῆς Νέας Γενεᾶς ἔχει ἀναθέσει ἡ Ἑλληνικὴ
Δημοκρατία εἰς τόν Ἐκπαιδευτικόν κόσμον.

Γνωρίζω ὅτι ἔχουν μέχρι τοῦδε ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου Παιδείας πολ-
λαί σχετικαί ἐγκύκλιοι. Ἀλλὰ ἐπεθύμουν, λόγω τῆς μεγάλης σοβαρότητος τοῦ θέ-
ματος, νά ἐπικοινωνήσω καί ἐγὼ προσωπικῶς μεθ' ὑμῶν.

Παρακαλῶ, ὅπως εἰς τό τέλος ἐκείνου μηνός ὑποβάλλητε (Ἰπουργεῖον Παι-
δείας, Γραφεῖον Ἰπουργοῦ-Ἐμπιστευτικῶς) σχετικὴν ἐκθεσιν, δεχθῆτε καί διαβι-
βάσατε πρὸς ἅπαντας, διδόνοντάς καί διδασκομένους, τούς ἐγχαοδούς χαιρετι-
σμούς μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1989	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 204
------------------------------	--------------	-----------------------

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1863. Άρση των ενστάσεων στο εμφύλιο πόλεμο 1944-1949 1

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

468. Ρύθμιση θέσεων Προέδρου των Παιδαγωγικών Επιμελητηρίων, των Σχολικών Επιμελητηρίων και των Ψυχολογικών Παιδαγωγικών Λειτουργιών 2

469. Έθροισ ενισχύσεως του Ελεύθερου Νόμου Υπηρεσίας Θεσπικού Εισαγγελειάρχη - Υπόρου της Επαρχίας Μητροπολιτικής Κερκίρας και Πάτρων 3

470. Τροποποίηση του Π.Δ. 451/1988 Συμβασιμίας για τις επιχειρήσεις υπόθεσης του φυσικονομικού προσωπικού της κλίσης Ιδρυτικής Στρατηγικής και Λογιστικής Πέλασσας, εκ της Ελληνικής Αυτονομίας (Α-2185) 4

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΑΡΙΘ. 1803

Άρση των ενστάσεων στο εμφύλιο πόλεμο 1944-1949. (1)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εξέδωκε τον ακόλουθο νόμο που φέρει η Βουλή

Άρθρο 1

1. Η περίοδος από την αποχώρηση των Στρατιωτικών Κατασχέσει μέχρι 31.12.1949 αναγνωρίζεται ως περίοδος εμφύλιου πολέμου.

2. Όσοι στην περίοδο παραπάνω αναφέρεται ο όρος «οργανισμοί» αντικαθίστανται με τον όρο «επιπέδα πόλεμου» και όλοι «οργανισμοί» με τον όρο «επιμαχητικές δυνάμεις».

3. Διατάχεται ομοσπονδιακή εργασία των δημοτικών, ντόπιων δημοτικών και υποδηματικών ασφαλιστών που είναι συνδεδεμένοι με τις διατάξεις του παρόντος καταργούνται.

Άρθρο 2

Διορίζονται οι ομοσπονδιακοί συνδικαλιστές από παραπάνω εργατολόγους της Εθνικής Αντιστάσεως και όλων άλλων μέτρων στην εμφύλιο πόλεμο και επιβιβάζονται από οικογενειακούς, υφιστάτες, παλαιά ή δευτερεύοντα στελέχη, ναυτολόγους ή ασφαλιστές που έχουν σχέση με τη στρατιωτική τους στην Εθνική Αντίσταση και τον εμφύλιο πόλεμο καθώς επίσης με τις κοινωνικές τους φροντίδες και γενικότερα με την κατά δια-

στροφή πολιτική συμπεριφορά από την αποκατάσταση και μέχρι 24 Ιουλίου 1974, οι δε κομμάτι διαγράφονται από τα δελτία του παλαιού μητρώου.

Άρθρο 3

1. Διατάχεται σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο κατά τις διατάξεις των άρθρων 2 και 14 του Ν. 1343/1985 (Φ.Κ. 75) έχουν όλοι όσον αναφέρεται σε αναφερόμενους ομίλους ή οργανώσεις του άρθρου 9 του Ν. 1283/1982 ή στο «δημοκρατικό Στρατό» και κατόπιν των διατάξεων αναφέρονται ομοσπονδιακοί εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι ή νόστοι των ασφαλιστικών οργανώσεων στις εμφύλιες οργανώσεις ή συλλογές ή σε βίαια παρανομία ή σε αντίθεση ή σε κοινωνικές κατά τη διάρκεια της φιλανθρωπίας ή σε κατάσταση ή σε εξόριση, για τη δράση τους ή τα κοινωνικά τους προνόμια, εφ' όσον αποκλειστικά τα κίνητρα έχουν άμεση σχέση με τις οργανώσεις αυτές και εφ' όσον αυτά λάβει χώρα κατόλου το χρονικό διάστημα από την αποχώρησή τους υπηρεσιών τους μέχρι τη λήξη του εμφύλιου πολέμου ή και μετά τη λήξη του εφ' όσον κενόσχημα συνάξει ομοσπονδιακό νόστο που εφ' όσον να κατανοηθεί ή σε οποιοδήποτε ή σε εξόριση.

2. Η πίσω πρέπει στην περίπτωση αυτή περίπτωση να καθοριστεί κατά τις διατάξεις των γενικών αυτών ή φέρει σε ένα εδάφιο από τη λήξη τους.

3. Η εν λόγω στις άλλες αυτές ή οργανώσεις του άρθρου 9 του Ν. 1283/1982 αποδοκίμαται με ποσοστιαίο οριζόντιο της ιδιότητος αντίστασης του άρθρου 10 του Π.Α. 379/1983 (Φ.Κ. 146), η δε (υπόψη στο «δημοκρατικό Στρατό» με οποιοδήποτε είδος αναφερόμενο ή αν λείπον στοιχεία, με τούτο, βεβαιώσει έσο μετρίων ενόψει εφαρμογής ή επιβίβασης οργάνων.

Άρθρο 4

7. Διατάχεται σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τη συνταξοδότηση των πολιτών από τον όμιλο «Δημοκρατικό Στρατό» όλοι όσον αναφέρεται σε αναφερόμενους ομίλους ή οργανώσεις ή στο «δημοκρατικό Στρατό» και κατόπιν των διατάξεων αναφέρονται ομοσπονδιακοί εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι ή νόστοι των ασφαλιστικών οργανώσεων στις εμφύλιες οργανώσεις ή συλλογές ή σε βίαια παρανομία ή σε αντίθεση, εφ' όσον τα προνόμια αυτά λάβει χώρα στο χρονικό διάστημα από την αποχώρησή των εργατολόγων κατασχέσει μέχρι τη λήξη του εμφύλιου πολέμου, κατόλου, για τους Εργατικούς, Βιομηχανικούς, Επαγγελματίες και άλλους, που αποκαταστήθηκαν ή εγκαταστάθηκαν από τον «Εθνικό» ή το «Δημοκρατικό Στρατό» ή από άλλες ομοσπονδιακές οργανώσεις από τον ομίλο ο οργανισμολογίας αυτές επιβίβαται μετά τη λήξη των εμφύλιων οργανοποιήσεων.

2. Επίσης διατάχεται σύνταξη από όλα από τους αναφερόμενους στην προηγούμενη παράγραφο κατόπιν των αναφερόμενων νόστο από ομοσπονδιακούς εκπαιδευτικούς σε κατεύθυνση κατά τη διάρκεια της επιβίβασης ή αποκαταστάσεως ή από τις ή επιβίβαση σε στρατιωτικό οργανισμό ή σε εξόριση, για τη δράση τους ή σε κοινωνικά τους προνόμια, εφ' όσον τα προνόμια αυτά λάβει χώρα μετά τη λήξη του εμφύλιου πολέμου. Η νόστος πρέπει να καθοριστεί κατά τη διάρκεια του γεγονότος αυτών ή μέσα σε ένα εδάφιο από τη λήξη τους.

Εννοείται ότι όλα τα παραπάνω, πλην του ΦΕΚ, το ΚΚΕ τα απορρίπτει χαρακτηρίζοντας τα πλαστά. Καλά! Κι' εμείς το πιστέψαμε...

Στις 21 Νοεμβρίου γιορτάστηκε από το ΓΕΕΘΑ στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών με εξαιρετική λαμπρότητα η «Ημέρα των Ενόπλων Δυνάμεων» την οποία στομάρισαν άπαντες οι πολιτικοί, πλην κάποιων, «εκπροσώπων» που προσήλθαν υποχρεωτικά. Α να. Παρέστη και η κυρία Πρόεδρος της Δημοκρατίας, η οποία

ήλθε με 35 λεπτά καθυστέρηση και έφυγε στη μέση της εκδηλώσεως. Ίσως έβγαλε αναφυλαξία από αυτά που άκουγε και έβλεπε...

Εμείς από αυτή εδώ τη γωνιά, να ευχηθούμε χρόνια πολλά στις Ένοπλες Δυνάμεις μας και να σας προφέρουμε το ποίημα του εξαιρετικού λογοτέχνη Γιάννη Παναγάκου, με τίτλο: «Ο απόστρατος»

Ο απόστρατος

-Έλα, παππού, πού ήσουν; Ή μήπως και κοιμάσαι;
Έτσι απαλά τον σκούντησε η όμορφη Εβίτα
κει πέρα που καθότανε στις σκέψεις βουτηγμένος,
μονάχος, με το παρελθόν το νου να τριβελίζει
καθώς αναμετριότανε με το παρόν το μαύρο.
-Όχι, κορίτσι μου καλό, κι ο ύπνος δεν με πήρε
μόν' ένα συννεφόπουλο μ' έβαλε στα φτερά του
και με ταξίδεψε μακριά, εκεί, στα περασμένα.
-Στα περασμένα; Αχ, παππού, για πες μου και σε μένα!
Τί έκανες εκεί μακριά και είναι δακρυσμένα
τα μάτια σου, κι εσύ παππού στέκεις απορημένος;
-Καιρός πολύς επέρασε από τα χρόνια εκείνα...
Μη βλέπεις τώρα τα μαλλιά που είναι χιονισμένα`
κάποτε ήμουνα θεριό, νέος γεμάτος κέφι,
με όνειρα για τη ζωή και τη γλυκιά πατρίδα.
Κι ήσανε κι άλλοι σαν κι εμέ` δεν ήμουνα μονάχος
σαν την πατρίδα θέλησα να την υπηρετήσω.
Όλοι, με φλόγα στην ματιά, με πίστη στην ψυχή μας
κάναμε ρούχο το χακί και σπίτι τον στρατώνα.
Ευέλπιδες ή Δόκιμοι ή Ίκαροι ή Οπλίτες
άλλοι γι' αρχή ως μαθητές κι άλλοι απλοί στρατιώτες,
με πόνο και με βάσανα, θυσίες και στερήσεις,
σηκώσαμε όλοι τον σταυρό που όρισε η ψυχή μας.
Μα τα πανιά που απλώσαμε δεν ήσαν όλα μαύρα,
τι 'χαν, απ' το ορμέφυτο του Έλληνα, τη χάρη,
το κέφι το πολύχρωμο, το φως και το τραγούδι,
κι αν κλονιζόταν το σκαρί στου πέλαου τη φουρτούνα,
το γέλιο δε χανότανε απ' της ψυχής τη ρίμα...
Θυμάμαι... στην εκπαίδευση, πώς τρέχαμε σαν άτια,
και το καψόνι αντέχαμε, ποτέ δε μας πτοούσε,
με ηθικό ακμαιότατο η ψυχή μας εφορμούσε,
κι «έχω μια αδερφή» η φωνή τράνταζε τον αέρα,
«δε θα την πάρουνε ποτέ», η ηχώ μας απαντούσε`
«κουκλίτσα αληθινή» η μια, του Αλέξανδρου η άλλη,
και δεν ξεχνούσαμε ποτέ πως μακριά απ' τη μάνα
δεν ζουν για πάντα τα νησιά` θέλουν να ενωθούνε!
Έτσι περνούσε η ζωή από τα πρώτα χρόνια
εκείνα της εκπαίδευσης πού 'μασαν βλασταρούδια...
Έπειτα, ήρθε ο καιρός στο στράτευμα να βγούμε
και, πρώτα στα πιο εύκολα, στα Κέντρα Νεοσυλλέκτων

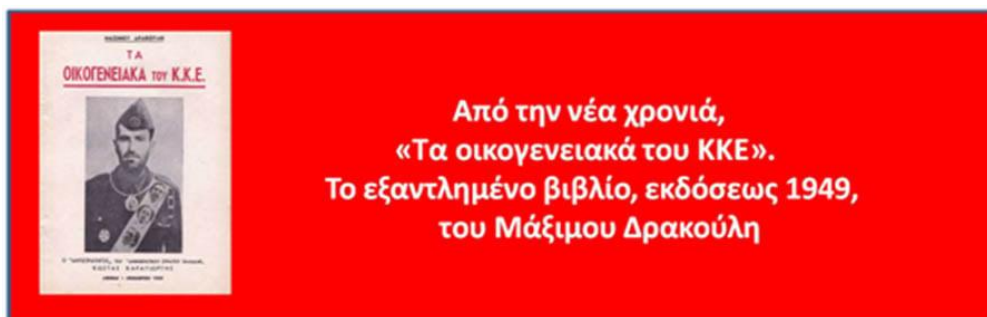
καινούργια αρχή όπου κάναμε με τ' άνθος της πατρίδας
που ακόμα σχολιαρόπαιδα μες στο χακί ντυθήκαν
κι αυτοί για την πατρίδα τους, να την υπηρετήσουν.
Με αγάπη και με θέληση και πατρική φροντίδα
ανδρώσαμε τους Έλληνες, τους κάναμε στρατιώτες`
τα όπλα τους διδάξαμε, την τακτική της μάχης,
με σύνεση να περπατούν, πειθαρχημένοι νάναι
μα όταν θάρθει η στιγμή λιοντάρια να γενούνε.
Ύστερα στην Προκάλυψη, στις Μάχιμες Μονάδες,
έχοντας πάντα συντροφιά του έφεδρου την τρέλα
και του στρατιώτη την ορμή, του Έλληνα το σθένος,
στο Ρούπελ και στην Κόνιτσα, στον Έβρο, στο Νυμφαίο
και στα Αιγαιογάλαζα νησιά του Αρχιπελάγους`
κάποια κομμάτια μας εκεί θα μένουν ριζωμένα,
γιατί στις φλέβες μας κυλά το χρώμα της Ελλάδας!
Στάλα τη στάλα ο ιδρώτας μας, δάκρυ το δάκρυ ο πόνος,
ζυμώσαμε τα όνειρα με το αίμα της πατρίδας...
Κι ήρθανε χρόνια δύσκολα, μ' εμπόδια θηρία,
δεν ήταν «παίξε – γέλασε», γραφιάς σ' ένα γραφείο
ή βόλτα στα περίχωρα, στην εξοχή για σχόλη.
Τη μια εδώ, την άλλη εκεί, σκυμμένοι σ' ένα χάρτη
ή μες στη λάσπη, στη βροχή, στο πέλαο, στον αέρα,
με αγιάζι και με παγωνιά ή καύσωνα-λιοπύρι,
μ' αγέρα να λυσομανά, με χιόνια και χαλάζι,
πρωί, καταμεσήμερο, χαράματα ή βράδυ,
ατσάλινη πυργώναμε την άμυνα της χώρας,
τα σχέδια τ' αμυντικά, μην κι ο εχθρός τολμήσει
να κάνει πράξη κάποτε τους άνομους σκοπούς του.
Πόλεις αλλάξαμε πολλές, μα και χωριά 'λλα τόσα,
και πάντα την οικοσκευή τη στήναμε εκ νέου
εδώ, εκεί ή παρακεί, όλη η ζωή ν' αλλάζει`
κι οι δόλιες οι νοικοκυρές να ράβουν, να ξηλώνουν`
τη μια κοντή, τη μια φαρδιά η κουρτίνα κι όλα τ' άλλα
οι τάπητες, τα έπιπλα, τα κάδρα, τα βιβλία...
Και να 'τανε μόνο αυτά, δε θ' άξιζε τον κόπο
να τα' αναφέρεις και να λες τί δύσκολα που ήταν!
Μα ήσαν άλλα πιο βαριά, ασήκωτο φορτίο
που πάντα το σηκώναμε με κόστος της ψυχής μας
αφού αφορούσε άμεσα το μέλλον των παιδιών μας
καθώς και τη υγεία τους και την ασφάλειά τους.
Πόσα σχολεία αλλάξανε, πώς να κρατήσουν φίλους
αχ, πώς να μελετήσουνε χαμένα μες στις κούτες
και ποιο δωμάτιο παιδικό να μείνει στην ψυχή τους
αφού τη μια κοιμόντουσαν με ό,τι είχαν συνηθίσει
τριγύρω τους, στο χώρο τους, μες στο βασιλείο τους,
και ξάφνου ξύπναγαν με μιας, μες στις συσκευασίες!
Πώς σπάρραζε η ψυχούλα τους, πόσο πολύ πονούσαν!

Και πόσες δε χρειάστηκε, φορές να χωριστούνε
απ' του πατέρα τη στοργή, σαν έλλειπε εκείνος
μέρες, μερόνυχτα πολλά στα σύνορα σε ασκήσεις!
Και άλλες πόσες χωριστά, σαν νά 'ταν δυο οικογένειες,
δεν αναγκάστηκαν να ζουν, δυο σπιτικά να έχουν:
ο ένας στην Προκάλυψη – πού νά βρεις εκεί σπίτι –
και τα μικρά κι η μάνα τους κάπου αλλού να ζούνε
για νά 'χουνε τα άμοιρα κάποιο σχολειό να πάνε!
Μα κι όταν μεγαλώσανε, τα ίδια δεν περνούσαν,
ιδιαίτερα αν έπρεπε να δούλευε κι ο άλλος
και όχι μόνο ο ένας τους απ' τους γονιούς τους δύο;
Πώς να αλλάξει τη δουλειά, να πάει σ' άλλη πόλη!
Υπήρξαν βέβαια κι οι χαρές, το κέφι, τα τραγούδια`
τί ωραία γλέντια κάναμε στις Λέσχες, στα Κ.Α.Α.Υ.
στα σπίτια των συνάδελφων, των φίλων κι αδερφών μας!
Και στις γιορτές, στις τελετές μέσα στις εκκλησίες,
πώς λάμπαμε ολόφωτοι μες στη στολή, λαμπάδες!
Όμως, μετά απ' όλα αυτά, ξανάρχιζαν τα ίδια –
φλόγα να καίει την ψυχή, χρέος και πειθαρχία,
λαμπάδες να καιγόμαστε στο ιερό καθήκον.
Κι ό,τι κι αν ζούσες, πάντοτε, ν' αντανακλά το χρέος
που ένιωθες, το ιερό, ό,τι είχες για σκοπό σου:
νά 'σαι φιλότιμος, πιστός και τίμιος Στρατιώτης!
Να σε καλούνε Κυριακές και Σάββατα κι αργίες
νά 'ρθεις απρογραμμάτιστα με τη στολή εκστρατείας
μες στ' άγρια χαράματα για έλεγχο και κρίση,
των μέτρων του συναγερμού και των λοιπών σχεδίων
ή, και το συνηθέστερο, για έκτακτη ανάγκη,
πλημμύρες, χιόνια, πυρκαγιές, ακόμα κι απεργίες,
να σώσεις την πατρίδα σου – εσύ, μόνο, μπορούσες –
ποτέ σου δεν αρνήθηκες, με όλη την ψυχή σου
έδινες κάθε ικμάδα σου, έδινες τη ζωή σου
και ας μην ήταν πόλεμος, μα πάντα και για όλα,
χωρίς να υπολογίζουμε και τις «υπηρεσίες»
ή και τις επιφυλακές και τις αναγνωρίσεις,
το χρόνο στην Προκάλυψη και στα βουνά γι' ασκήσεις.
Κι ακόμα, καθημερινές και Κυριακές κι αργίες,
ώρες που η πλάση μάγευε, ώρες γεμάτες χάρη,
μονάχος σου πολλές φορές, δίχως να σε καλέσουν,
είτε πρωί που γέλαγε κατάφωτη η φύση
είτε απομεσήμερο, απόγευμα ή βράδυ,
σαν ρόδιζε ο ορίζοντας και χρύσιζαν τα νέφη,
έκρινες πως χρειάζεται να νυχτωθείς, να μείνεις
μέσα εις το στρατόπεδο, ή και να ξενυχτήσεις,
πιστός στον όρκο πού 'δωσες και στη συνειδήσή σου,
στερούμενος τόσ' αγαθά και μύριες απολαύσεις
που έχουν όλοι οι άνθρωποι, πλην, μοναχά, εκείνων

που μια ιδέα υπηρετούν ή ένα σταυρό σηκώνουν,
όπως αυτός που κουβαλάς ντυμένος το άγιο ράσο,
την ποτισμένη τη στολή με αίμα και ιδρώτα
του Έλληνα αξιωματικού, τ' άρωμα της Ελλάδας.
Παρ' όλα αυτά η απόφαση ήταν προειλημμένη,
για τ' όνειρο της χαραυγής, για έναν σκοπό, Ελλάδα,
γίναμε ολοκαύτωμα, χωρίς δεύτερη σκέψη,
πίνοντας το αθάνατο νερό της ειμαρμένης,
καρφώναμε τον πόνο μας, σβήναμε τις πληγές μας
κι αν ήταν μαύρα κι άραχλα τριγύρω μας τα πάντα,
ποτέ δε λησμονήσαμε το χρέος της ψυχής μας,
αφού πιο πάνω απ' τη ζωή και τους αγαπημένους,
«απάντων τιμιώτερον» είν' η γλυκιά πατρίδα!
Σαν πλημμυρίδα οι πόθοι μας να γίνει αυτή η πατρίδα
πανίσχυρη και άτρωτη απ' των εχθρών τα βέλη,
που ύπουλα κι ανέντιμα, μ' όλες τους τις δυνάμεις,
σκάβουν και καιροφυλαχτούν στο λάκκο να την ρίξουν.
Γι αυτήν αγωνιζόμασταν, θυσία η ζωή μας
για νά 'χει πάντοτε αγκαλιά τα ηρωικά παιδιά της
τ' αφροντυμένα τα σκαριά του Αιγαίου τα διαμαντένια,
τις αδερφές τις τρίδυμες, την Ήπειρο, τη Θράκη
και τη Μακεδονία μας, τη γη του Αλεξάνδρου,
μαζί μ' όλα τ' αδέρφια τους, η Ελλάδα απ' άκρη σ' άκρη,
αν και μας λείπει ένα σκαρί, το μακρινό αδέρφι,
Ελλάδα πού 'ναι στην ψυχή, στην πίστη, στη λαλιά του...
Γι' αυτό και μελωδούσαμε με της ψυχής τις νότες
ούριος νά 'ν' ο άνεμος στο σκάφος της πατρίδας
καθώς ψηλά ορθώναμε, τείχος την άμυνά μας...
Οργώσαμ' όρη και βουνά με ασκήσεις και πορείες,
με τ' άρματα ή τ' άρβυλα`, σαν Μαραθωνομάχοι
έτοιμοι πάντα ήμασταν στη μάχη να ριχτούμε,
κι απ' την καρδιά του Αιγαίου μας, Ελλάδα πού 'ναι αιώνια,
της Σαλαμίνας η ηχώ, ακόμα φτερουγίζει
στων νέων Ελλήνων την ψυχή, σαν τότε κι όπως πάντα,
στα γαλανά της τα νερά, το μπλε του ουρανού της
του ουρανού που οι Ίκαροι με αίμα τό 'χουν γράψει
Ελευθερία ή θάνατος, όπως στο εικοσιένα!
Απόρθητα τα φτιάξαμε, έτσι, τα σύνορά μας,
μα πιο πολύ απόρθητη ήτανε η ψυχή μας
που ορθώνοταν σαν το θεριό μέχρι τα ύψη του ήλιου!
Κι ορθώνοταν και φώτιζε το μέλλον της πατρίδας,
το αύριο, την άνοιξη, τα νέα της βλαστάρια
στρατιώτες που ντυνότουσαν να την υπηρετήσουν!
Και πότιζε και μπόλιαζε την τρυφερή ψυχή τους
με την ιδέα της τιμής, του χρέους στην πατρίδα,
Ελλάδα νά 'χουν στην καρδιά, Ελλάδα στα όνειρά τους
γι' αυτήν να θυσιάζονται με πρότυπο εκείνη!

Μα... τώρα αλλάξανε αυτά, ήρθαν μοντέρνοι χρόνοι,
τώρα αλλάξανε αυτά, μα...αλλάξανε στ' αλήθεια;
Γιατί αν το θέλει η ψυχή, τίποτα δεν αλλάζει!
Γιατί αν αστράψει η καρδιά, πάνε τα κάτω πάνω`
και, αν η θέληση το πει, το μαύρο γίνετ' άσπρο!
Κοιτάζω όμως τριγύρω μου, βλέπω κι ανατριχιάζω
επίπλαστους παράδεισους να οδηγούνε, Θεέ μου
τα βήματά, το Έθνος μας, το κράτος, τα όνειρά μας`
με μίζες και συναλλαγές, να ανδρώνεται το γένος,
το ένδοξο, το κραταιό το σπέρμα των Ελλήνων,
και μόνον τα θεάματα και οι τηλεοράσεις
το δρόμο να μας δείχνουνε! Ταγοί μας: τα κανάλια!
Να μας αλώνουν την ψυχή με ψεύτικες ειδήσεις,
να λοιδороύν το Σύνταγμα και τη Δημοκρατία!
Κι ούτε το πνεύμα να ξυπνά, ούτε κι η ιστορία
να φέξει το ανέσπερο το φέγγος της Ελλάδας,
τώρα που νέοι τύραννοι τον κόσμο διαφεντεύουν
και εκβιάζουν κι απειλούν, το μέλλον φοβερίζουν,
τη Νέα Τάξη στήνουνε και στη σκλαβιά μας σπρώχνουν,
αν όχι στον αφανισμό ή στο διαμελισμό μας!
Κι όλα να σέρνονται χαμαί, ραγιαδισμό να όζουν,
το δίκιο να σταυρώνεται κι ο Μαμωνάς ν' αλώνει
κι οι ηγέτες μας να είν' σκυφτοί, σαν τους ζητούν γη κι ύδωρ`
μα κι όταν στέκονται ορθοί, σαν λυγαριές λυγίζουν
μες στου βοριά το φύσημα, σαν ο βορράς προστάξει!
Πατρίδα μου, πώς έγινες, και πού 'ναι η αρχοντιά σου,
σε τι προκρούστια σ' έβαλαν κλίνη ν' αργοπεθαίνεις,
αν δεν αρκείς να σε τραβούν, να κόβουν σαν περσεύεις
κι οι γείτονες καραδοκούν τα μέλη να σου αρπάξουν
και το ένδοξο το όνομα που η καρδιά σου φέρει!...
Εβίτα μου, γι' αυτό, λοιπόν, με βλέπεις βουρκωμένο`
κι αν θα με δεις και να θρηνώ, για την πατρίδα θά 'ναι.
-Παππού μου, αχ, κι εγώ πονώ, για τη γλυκιά πατρίδα!
Όμως, για πες μου, στέρεψε, για πάντα κάθ' ελπίδα;
-Όχι, παιδί μου, ευτυχώς, μια ελπίδα μένει ακόμα
για να σωθεί η Ελλάδα μας: η νέα γενιά ν' αστράψει
με ήθος και με αρετή τους πόθους των προγόνων,
το έσω φως το αμάραντο, τον φάρο των αιώνων,
το πνεύμα το Ελληνικό που οδήγησε τον κόσμο
σε δρόμους υψιμέλαθρους, στο ίχνος του Ανθρώπου.
Μ' εφόδια την ασίγαστη αγάπη προς εκείνη,
στον άνθρωπο, τον σεβασμό σε όλα τα «πιστεύω»
και μ' όπλα, ΜΟΝΟ, την τιμή και την αξιοπρέπεια!...
Αδέρφια μας, μικρότεροι, εσείς, το νέο αίμα,
προσεύχομαι στην Παναγιά, η Σκέπη σας να γίνει,
να πάρετε στους ώμους σας την έρμη την πατρίδα,
με σεβασμό στο Σύνταγμα, στους Νόμους και στο Έθνος,

να την σηκώσετε ψηλά, εκεί που της αρμόζει!
Πολύ καλύτεροι από μας, να γίνετε σε όλα,
σαν Σπαρτιάτες, δώστε μας τον νέο δικό σας όρκο
ως «αμες δε γ' εσσόμεθα» και δυνατά φωνάξτε
ξανά το «πολλώ κάρονες», το έχουμε ανάγκη,
μα πιο πολύ απ' όλους μας το λαχταρά η Ελλάδα...
Μία γροθιά, μία φωνή` διαχρονικά να είστε
οι πόθοι οι αιώνιοι` του Ελληνισμού το Τάμα...
Δύναμη νά 'στε του Ηρακλή, του Σόλωνα η σοφία,
του Αχιλλέα νά 'στε ορμή, γενναίοι ως Λεωνίδα,
το πνεύμα του εκπολιτισμού του Μέγα Αλεξάνδρου
τη σκέψη σας να οδηγεί, κι η ενότης των Ελλήνων!
Ήθος θε νά 'στε κι αρετή, ως ο Παλαιολόγος,
του Διάκου η αυταπάρνηση, το θάρρος του Τερτσέτη,
κι η αυτοθυσία του Μελά για τη Μακεδονία!
Ιωάννης Βελισσάριος να είναι η ψυχή σας,
κι άριστοι σ' ό,τι κάνετε, μύστες της επιστήμης
να είστε, όπως κάποτε ο ήρωας Δαβάκης!
Πάντα να σας καθοδηγεί το σθένος του Ηλιάκη,
του Τάσσου Παπαδόπουλου το φρόνημα κι η αξία
του Ευαγόρα η λεβεντιά, του Σολωμού η τόλμη!
Τα πάντα, για τη γαλανή πατρίδα των πατρίδων,
με ήθος και με αρετή, με τόλμη και αγάπη,
ξανά να λάμπει ο ήλιος της, το φως της να δωρίσει,
το αγέρωχο και πάναγνο του Ελληνισμού το πνεύμα,
σαν μια φορά κι έναν καιρό, σ' όλη την οικουμένη!
Μ' αγάπη και με αρετή, με τόλμη και με ήθος,
σαν μια φορά κι έναν καιρό ν' αναστηθεί: ΕΛΛΑΔΑ!!

<https://www.dimokratia.gr/apopseis/585797/erga-kai-imeres-toy-kke-dekemvriana-1944-kai-alla/>